

treball

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Núm. 317

Març 1970

Preu 2 pts.

RAFAEL VIDIELLA COMPLEIX 80 ANYS

AL CAMARADA RAFAEL VIDIELLA

Budapest (Hongria)

Benvolgut company Rafael:

En primer lloc volem desitjar-te un gran dia junt a la teva estimada companya Rafaela en ocasió del teu aniversari; volem que no et falti en aquest dia la felicitació dels teus companys de lluita, que voldríem, tots, tenir-te prop nostre a fi de donar-te en persona la més fraternal i carinyosa de les abraçades.

Compleixes vuitanta anys el 31 de març. I en fa més de seixanta que et sumaves, cos i ànima, al combat proletari per la revolució.

Adolescent, has viscut aquells heroics combats de la nostra classe obrera que foren les vagues de principis de segle, vagues generals a Barcelona el 1902 i el 1906. I als dinou anys et trobaves a les barricades al Carrer de l'Hospital, durant la vaga general revolucionària del 1909, el teu bateig de foc...

Encara no tenies vuit anys i ja feies d'aprenent tipògraf en la teva Tortosa natal, ja respiraves el clima de rebel·lió, de lluita dels proletaris. Amb tot just vint anys era el teu pa de cada dia l'acció reivindicativa, l'organització en els sindicats i associacions obreres, la lluita contra l'explotació dels assalariats, contra la societat basa en l'explotació.

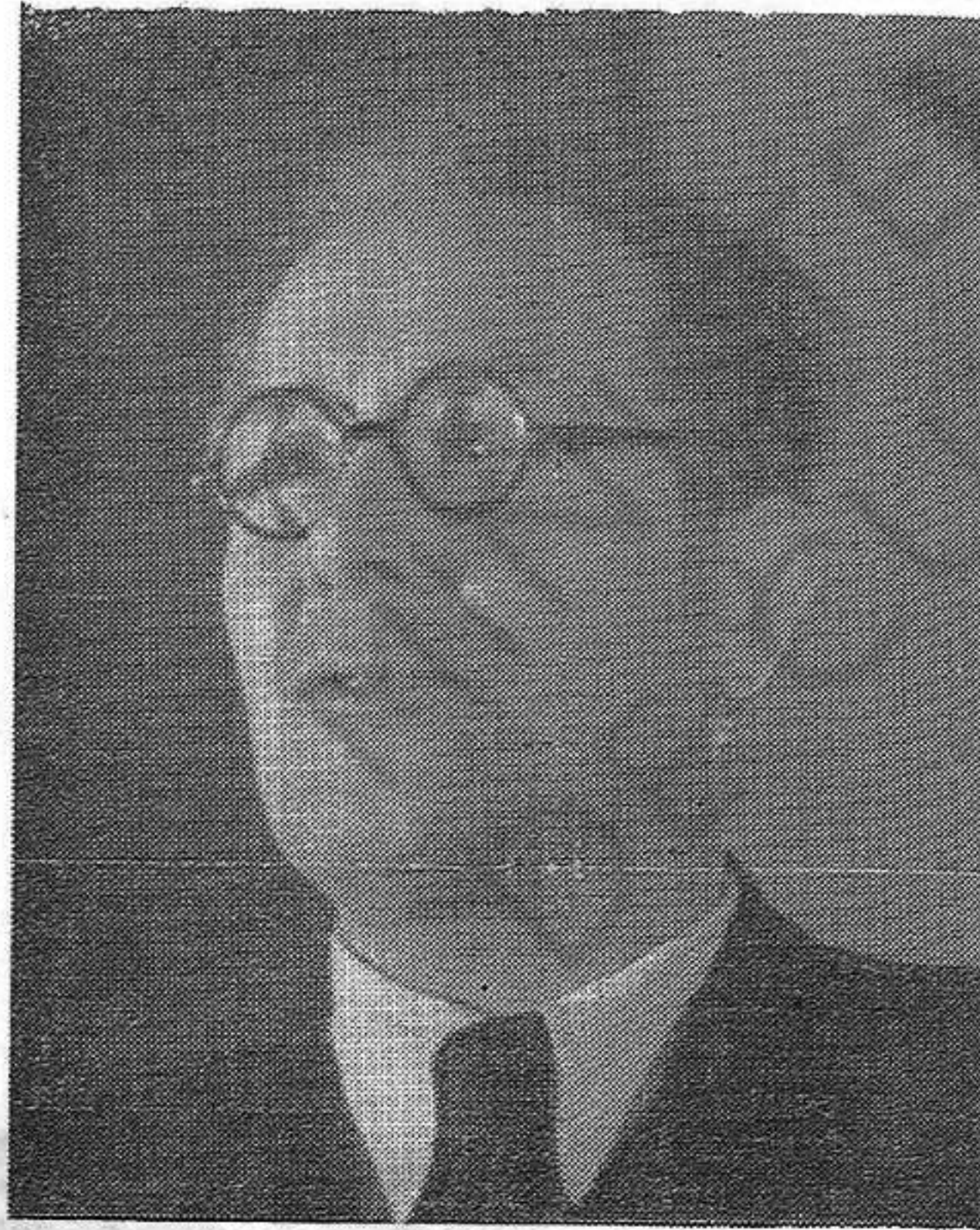
Acudires sense vacillar en defensa de la Gran Revolució Russa, mobilitzant des de la C.N.T. la nostra classe obrera en solidaritat proletària amb els admirables bolxevics que havien fet realitat el somni dels treballadors amb la primera revolució socialista triomfant. Dirigent anarquista de primera fila, prou que te n'adonaves que calia seguir el camí dels bolxevics. I el teu nom figura en la Ponència que va proposar en el II Congrés de la C.N.T. (Madrid 1949) l'ingrés d'aquesta organització en la III Internacional, la internacional leninista, proposta que fou acceptada. Tu vares contribuir també a que aquest Congrés decidís unànimement declarar la vaga general si la burgesia espanyola participava en el bloqueig contra el naixent poder soviètic.

Volies fer la Revolució i en això esmerçaves totes les teves forces: Del Centre al Sud, del Nord al Llevant, a Catalunya sobretot, recorries les ciutats i els pobles, mobilitzaves els treballadors en vagues accions revolucionàries, t'esforçaves per organitzar-los i unir-los. Això era el que calia; unir la classe obrera, organitzar-la, donar-li veritable consciència revolucionària, mobilitzar-la pel socialisme. Però la F.A.I. i la C.N.T. que sota la influència empraven camins que malograven el sacrifici dels treballadors, camins que no eren els de la Revolució, que conduïen a un fracàs rera l'altre.

Aquest no era el teu camí. Cada dia en feies l'experiència, i quina experiència! Sota la monarquia d'Alfons XIII, sota la dictadura d'en Primo de Rivera, sota l'imperi dels Arlegui i Martínez Anido, assassins de treballadors, has participat i sovint estaves entre els principals organitzadors de totes les grans lluites obreres d'aquests períodes. Has combatut

junt al Noi del Sucre i has conspirat amb Francesc Macià; has conegut presons i desterrors, i has hagut de prendre el camí de l'exili. Cada nova lluita, cada victòria parcial, cada revés momentani, afermava més i més el convenciment que calia unir la classe obrera entorn d'uns principis realment revolucionaris.

Company Rafael: Tu fores un dels

fundadors del nostre Partit, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Després de la insurrecció revolucionària d'octubre del 1934 i en el curs de les grans lluites polítiques que conduïren al Front Popular i a la victòria democràtica de les eleccions de febrer del 1936, la necessitat

(passa a p. 4)

EN EL CAMI DE L'ACCIO GENERAL COORDINADA

TERRASSA, BANCA, RAM DE L'AIGUA, SEAT, MAQUINISTA, VANDELLOS, I MOLTES MES EMPRESES EN LLUITA

TERRASSA, A LA PUNTA DE L'ACCIO OBRERA A CATALUNYA

« Fets importants es produeixen a Terrassa... », escriu un corresponçal, encara amatat d'entusiasme després de les accions dels dies 20 i següents a la Laver Schappe i en solidaritat amb els seus treballadors. Importants són, en efecte puix que, una vegada més, les lluites en curs a la capital del Vallès occidental es troben a la punta més avançada de l'acció obrera a Catalunya.

LAVER SCHAPPE; una combativitat exemplar

Els incidents de la Laver Schappe esclaten el divendres 20 de febrer, però el foc covava de feia dies. Els treballadors han decidit en assemblea general la vaga i l'ocupació de la fàbrica. Des de les deu del vespre, familiars, veïns, treballadors d'altres empreses acudeixen a les portes de la Laver Schappe. Però deixem que parli un dels actors:

« ... A Can Anglada es recapta menjar i tabac pels que s'han tancat. Es fan fulles i es llenquen per les barriades. Més de cent persones ens trobem a les portes de l'empresa disposats a tot », després s'hi sumen els treballadors del torn de nit. Es comença a cantar « A la vaga », « Al vent », « No més grisos » i « Al carrer que ja és hora »! Els de dins es neguen a sortir. La policia trenca les portes de la secció on es troben i comença a pegar. A fora ens armem de pedres; uns quants policies cauen; grisos, guardies civils i els de la social s'han de refugiar als cotxes... »

La batussa ha estat sonada i les autoritats ho temen tot; el dissapte, dos autocars i més de deu « jeeps » de « grisos » acudeixen a reforçar la guarnició de Terrassa. Reforç que no impedeix una impressionant pintada aquella mateixa nit. Centenars d'inscripcions clamen a les parets de la ciutat la solidaritat amb els treballadors de Laver Schappe, la

(passa a p. 2)

CATALUNYA PER L'AMNISTIA

Més d'un miler de signatures havia reunit ja el document en sol·licitud d'amnistia general que reproduïm seguidament i que dona

fe de l'amplitud amb què en totes les capes socials del nostre poble es manifesta aquest anhel nacional:

Els sotasignants, coneixedors del document jurídic lliurat a la Junta del Col·legi d'Advocats de Barcelona en data d'onze de novembre de 1969, que fa referència a la petició d'adreçar-se a les autoritats competents en sol·licitud d'amnistia general i total per a tots els fets polítics i socials derivats de la guerra civil passada i la seva projecció fins avui; i considerant que una disposició d'aquest ordre ha d'ésser favorable per a la pacificació i reconciliació de tots els ciutadans i l'establiment d'un clima de convivència, s'adhereixen i fan seva l'abans dita petició per la transcendència que té el fet que li hagi estat expressament adreçada.

Barcelona a quinze de desembre de 1969.

En els dos primers plec de signatures figuren els noms de: Joan B. Cendrós, Cassià Just. Abad; Pau Riera Sala, Ballvé, Jordi Rubió, Lluís Carulla, Ascensió Solé, Joan J. Armet, Cuitó, Josep Massana, Joan Colomines, J.M. Ainaud de Lasarte, Joan Cornudella, Joan Vallvé, Joan Ballester, Pere Gabarí, Xavier Castellà, Jordi Pujol, Martí Mas Tubau, J. Serra Gasulla, Joan Triadú, Xavier Balagueró, Joan Taxonera, Joan Carrera, Agustí de Semir, Maria Vilà-Abadal, Oriol Casasas, Eudald Vendrell, J. Planas, Enric Gual, Miquel Núñez, Lluís Freixenet, Antoni Tàpies, Joan-Ramon

Capella, Amadeu Bagués, Joan Miró, Joan Prats, Maria Girona, Rafols Casamada, Esther Boix, Josep Pujol, Josep Maria Moreno Galván, Josep Guinovart, Raimon, Joaquim Ventalló, Angel Carmona, Manuel Sacristán, Pere Calafell, Josep Maria Obiols, Josep Maria Poble, Josep Pedreira, Josep Casamitjana, Baltasar Porcel, Josep Boix, Joaquim Ramis, Joaquim Burgués, Ramon Bacardí, Josep Llorenç, Rafael Taberna, Xavier Folch, i segueixen les firmes en nombre de més d'un miler fins el moment de publicar-se la informació.

A Girona, un document amb 326 firmes demanant l'amnistia, que reproduïm a l'interior, ha estat entregat al Governador Civil.

CATALUNYA EN EL CAMI DE

Un gran moviment reivindicatiu es desenrotlla a Catalunya i abasta cada dia un major nombre de fàbriques, algunes d'elles tan importants com la S.E.A.T., La Maquinista, Pegaso, Cispalsa, Deslute, Pirelli, A.E.G., Banca i al Ram de l'Aiguà.

Terrassa, amb les seves valentes lluites obreres, torna a ésser el centre que atreu les mirades de milers de proletaris catalans.

La fermesa amb què s'han defensat fins a la victòria els treballadors de la Laver Schappe i es defensen els de l'A.E.G.-Telefunken enfront de la patronal i de la policia és un alt exemple per a tots. Cal destacar, com un aspecte molt important d'aquestes magnífiques lluites, l'impacte que han produït en la població de Terrassa. Algunes fàbriques han parat immediatament per a manifestar la seva solidaritat activa amb els obrers en lluita. I en l'espai d'unes hores centenars de treballadors i les seves famílies han sortit als carrers, han manifestat amb pancartes, s'han reunit en assemblees, han anat a les portes de les empreses en vaga a dir « Estem amb vosaltres! »

Les accions decidides dels treballadors de la Laver Schappe i de l'A.E.G. s'han convertit en centres propulsors d'una mobilització extraordinària que ha commogut la població treballadora de Terrassa. Una vegada més la vida confirma que en aquestes circumstàncies, obrant amb sensibilitat i agilitat organitzativa, la lluita dels treballadors d'una empresa pot estendre's a d'altres amb gran rapidesa, assolint alhora que altres capes de la població se sumin amb decisió al moviment solidari.

Les accions que comentem en aquestes mateixes planes són un estimul per a seguir desenrotllant amb audàcia allò que és fonamental: La unitat, la lluita i la coordinació dels treballadors per a marxar cap a l'acció generalitzada que han proposat les Comissions Obreres de tot Espanya. Aquest front obrer, però, en creixent desenrotllament, ha d'ésser alhora capaç d'empenyer endavant tot el moviment de

masses. A Catalunya veiem com les reivindicacions dels treballadors, l'exigència d'un sindicat de classe, l'Amnistia, troben l'adhesió i el suport d'amplis sectors de la població. Les lluites en curs donen nou impuls a tot el moviment popular i democràtic català, alhora que subratllen la urgència creixent del Pacte per la Llibertat que Espanya necessita per a oferir una alternativa democràtica. Aquest pacte cristal·litzarà i s'assentarà sobre bases sòlides en la mesura que aparegui com la malla superior de tota una cadena de pactes per la llibertat sorgits arreu i a tots els nivells, producte de la lluita mateixa. Recolzant en els resultats ja assolits a casa nostra en el terreny unitari i esforçant-nos per ampliar-los, hem de treballar incansablement junt a les altres forces de l'oposició catalana a fi que Catalunya sigui un pilar important del Pacte per la Llibertat.

Tot el que està passant col·loca el Govern en una posició no gens còmoda. Els ministres de l'OPUS voldrien apareixer com a homes « nous », « liberals », distanciat d'un passat que repelleix i estorba. Però aquesta « apertura » de què s'ufanen no poden practicar-la seriosament sense condemnar-se a mort. D'aquí que les paraules entren constantment en contradicció amb els fets. Mentre el Ministre López Bravo es col·loca la careta « aperturista » quan se'n va a viatjar pel món, a Espanya continua funcionant el T.O.P., es castiga i s'empresona, es llença la policia contra els obrers que defensen una vida digna, són prohibides publicacions, conferències... Es ben cert que el Govern, a fi de mantenir una aparença equívoca, no està interessat en airejar la seva política repressiva. Allò que compta, però, a l'hora de jutjar-lo, és que la política del garrot continua practicant-se.

Lluites com les que ressenyem i d'altres que es produiran, encara més vigoroses, obligaran el Govern de l'OPUS a desemmascarar-se, a mostrar el seu veritable rostre reaccionari i feixista. Aquest procés contribuirà a afèblir-lo encara més i a donar consciència que la llibertat només és una: la que conquistarem amb la lluita, acabant amb la dictadura.

TERRASA A LA PUNTA DE L'ACCIO OBRERA DE CATALUNYA

(ve de p. 1)

repulsa a la repressió, l'odi al règim. El diumenge les assemblees es multipliquen als diferents barris i en elles es decideix manifestar aquella mateixa nit a la Rambla: La consigna que passa de boca en boca és: Ni un pas enrera si la policia ens ataca!

A dos quarts de nou del vespre, uns cinc-cents treballadors desfilen fins a l'estació dels Ferrocarrils Catalans als crits de Laver - Llibertat! Ni Franco ni Juan Carlos! Més tard, a Can Anglada, són uns sis-cents els qui, amb tres pancartes enlairades desfilen durant vint minuts i sembren els carrers de fulls de les Comissions Obreres.

Digne corollari de la lluita, aquesta ha culminat amb un gran triomf dels treballadors de Laver Schappe, que han obtingut totes les reivindicacions que demanaven, inclosa la destitució del cap de personal...

L'A.E.G. pren el relleu

Als pocs dies, encara viu el sentiment de victòria de les lluites de la Laver, el centre de l'acció es trasllada a la A.E.G.-Telefunken. També aquí hi han problemes reivindicatius. I l'empresa els vol tallar de soca i arrel fent fora dos treballadors, membres del Jurat d'empresa i alhora de la Junta Social del Metall.

La rèplica és immediata: aturs del treball en solidaritat i exigència de readmissió dels acomiadats. A l'endemà, gran nombre d'assemblees obreres als diferents barris i empreses informen de la situació i acomiadaments a l'A.E.G., i acorden una manifestació de protesta pel mateix dia. A les vuit del vespre del diumenge, dia 1, uns nou-cents treballadors criden Vaga! Vaga! i distribueixen fulles al·lusives al conflicte per la Rambla, Plaça Clavet, Carrer Major, Plaça d'Espanya. Una segona comitiva, aquesta d'uns sis-cents treballadors, arrenca de les portes de l'A.E.G., va pel carrer ample i barri de Sant Pere amb pancartes contra la repressió, per l'Amnistia, contra la Llei sindical feixista i crida Llibertat! Llibertat! Ni Franco ni Juan Carlos.

Els 1400 treballadors del torn del matí de l'A.E.G. han decidit, el dilluns, en assemblea general, parar el treball i ocupar la fàbrica per fer entendre raó a l'empresa. Ocupen, efectivament, la factoria i manifesten a l'interior contra els acomiadaments. El dia 5 l'atur durava ja quatre dies.

Els xocs amb la policia es produeixen a l'A.E.G. el dia 2 de març. Explica un dels treballadors presents:

« ... Hi havia, fora i dins (de la fàbrica) uns 200 policies i uns 20 guardies civils amb fusell. Entre ells un Coronel, un Comandant, un Capità, un Tinent i alguns oficials més. A la carretera de Castellar, on la fàbrica es troba, s'hi aplegaven ja unes mil persones i grups de manifestants apareixien per tot arreu. Els grisos feien càrregues i eren rebuts a cops de pedra. A la nit els xocs s'estenen a les barriades de San Llorenç i de les Arenes. Uns altres deu policies resulten ferits.

La lluita continua. L'A.E.G. està tancada. El dia 4 han parat, entre altres, en solidaritat amb els acomiadats d'A.E.G. els dos torns de Laver Schappe (mitja hora) i una hora els metal·lúrgics de Fainès i Canuda. El dia 7, una altra manifestació té lloc a Can Anglada en solidaritat amb els treballadors en lluita. La solidaritat està plantejada a primer pla, es recullen diners a les barriades, a les empreses, a les parròquies.

Laver Schappe, A.E.G.-Telefunken, són lluites destacades però no isolades:

Durant la segona quinzena de febrer, i primera setmana de març, s'assenyalen accions reivindicatives diverses a Hilaturas Matari, Construcción y Decoraciones, Hilabor, Ierxil Fontanals, A.E.G.-Telefunken, Acropan, Veyga, Gradhermètic, Productos Alimenticios, Formes y Canuda, Joaquin Gomez, Construcciones Bastia, Construcciones Arnau, Talleres Agut, Closa S.A., Talleres Rex, Talleres Turú, Laver Schappe...

Es tot un conjunt de lluites que fan taca d'oli a Terrassa. D'aquí treuen en gran manera la seva força. En poques setmanes hem vist produir-se, juntament amb aquestes grans accions i ultra els moviments reivindicatius concrets en fàbriques i tallers, l'acord dels representants del Metall reunits al Sindicat recomanant als treballadors que no facin hores extres fins aconseguir satisfacció a les demandes formulades (els corresponsals de Terrassa assenyalen que en la majoria d'empreses, en efecte, s'ha deixat de treballar « a prima » i de fer hores); el dia 3 uns dos-cents treballadors de la Construcción s'han concentrat al Sindicat en defensa de la seva plataforma cara al Conveni del Ram... Els treballadors de Terrassa estan avançant amb pas ferm cap a l'acció general coordinada que proposen les Comissions Obreres.

AIXI ES CIMENTA LA VAGA GENERAL

LES OBRES DE LA CENTRAL NUCLEAR DE VANDELLOS PARALITZADES PER LA VAGA

Les obres de la central nuclear de Vandellós estan paralitzades per la vaga.

Les « Fuerzas Eléctricas de Cataluña », l'empresa constructora i les autoritats, han recorregut a la suspensió d'empleo i sou durant una setmana, a la repressió, ara a l'acomiadament massiu de la plantilla, al « lock out », per trencar el moviment. Sense aconseguir-ho: els treballadors es mantenen, en la segona setmana, fermes en la vaga i han manifestat repetidament davant la casa sindical de Tarragona en exigència que sigui discutida la plataforma reivindicativa, que siguin readmesos amb tots els seus drets els acomiadats aixecades totes les sancions. Mentrestant les obres estan paralitzades, i no són pas cartes d'acomiadament les que pujaran paret!

L'ACCIO GENERAL COORDINADA

Indignació al Ram de l'Aigua

QUE SIGUIN ALLIBERATS ELS TREBALLADORS DETINGUTS !

Quatre treballadors del Tèxtil ; Agustí Prats, Manuel Martínez, Juan Bravo i Luis Moscoso han estat ingressats a la presó pel Jutge Andrés de Castro Ancos, agent repressiu obediènt a les ordres de la Via Laietana.

La indignació davant d'aquesta urpada de la Brigada Político-social augmenta la tivanctor existent entre els treballadors del Ram de l'Aigua i la patronal, que posa tota mena d'obstacles a les reivindicacions plantejades cara al nou Conveni. Els verticalistes, el dia 21 de febrer, intentaren impedir una assemblea de treballadors — més de dos-cents delegats de cosa d'una vintena d'empreses havien acudit al Sindicat sense aconseguir-ho.

La detenció dels quatre dirigents tèxtils pre-

textant un incident amb un jerarca verticalista provocador, apareix com un esforç polític per trencar la lluita dels treballadors del Ram de l'Aigua. Aquests, però han assumit immediatament la defensa dels seus companys : Entre dos i tres-cents obrers de Catex bloquejaven el divendres 27 la circulació als Quatre Cantons del Poble Nou realitzant una assemblea al bell mig del carrer. Acordaren anar de fàbrica en fàbrica a informar de les detencions i recabar la solidaritat activa envers els detinguts. El dissapte, dia 28, efectuaren aturs de dues hores els obrers de Perchas y Aprestos, Catex, Medir, Ruffo y Rottier, i algunes empreses més no precisades.

Defensa dels treballadors de S.E.A.T. repressaliats

GRAN MANIFESTACIO DE SOLIDARITAT A MAGISTRATURA

Continuen a la S.E.A.T. les accions en defensa del projecte obrer de Conveni : dues setmanes de treball lent al Taller 2, aturs a la cadena del 124, baix rendiment als Tallers 3, 4 i 5, sortida a l'esplanada i marxa fins al Jurat del Taller 2 el 25 de febrer, presència diària de dos a tres-cents treballadors al Jurat exigint les reivindicacions obreres i explicacions sobre les deliberacions...

Importància excepcional ha revestit el judici contra els deu acomiadats. La solidaritat activa envers aquests ja es manifestà en la nutrida presència a Magistratura el 24 de febrer i en les mostres d'indignació sorollosament exterioritzades davant la suspensió anunciada, considerada pels nombrosos assistents com una maniobra dilatòria de les autoritats.

El dia 3 de març, més de 500 persones quedaren al carrer i altres tantes omplien la sala, passadissos i escales de Magistratura. Les dones dels treballadors que anaven a ésser jutjats, nombrosos delegats obrers de la S.E.A.T. i d'altres empreses, coneguts intel·lectuals i personalitats es trobaven presents al judici. L'ambient dins i fora de la sala no podia ser més expressiu del caliu ciutadà envers els treballadors repressaliats. Tant, que els testimonis que presentà l'empresa declaraven favorablement a aquells. El públic aprecià altament la ferma defensa i actitud digna dels treballadors jutjats.

Els rumors de firma del Conveni, de concessió de substancials augments, circulen aquests dies per l'empresa. Però els obrers insisteixen amb energia :

LA PRIMERA COSA A ASSOLIR ES LA READMISSIO DELS ACOMIADATS !

LLEIDA

No pagarem la Quota dels latifundistes !

L'Assemblea General Ordinària de la Germandat de llauradors i ramaders de Lleida, excepcionalment concorreguda i rubricant amb una clamorosa salva d'aplaudiments la unanimitat de la decisió, ha acordat abstenir-se de pagar la Quota empresarial de la Seguritat Social Agrària mentre i tant no sigui modificat el principi que la regeix en el sentit que cada pagès pagui segons els jornalers que ocupi. El Cabilde ha estat encarregat per l'Assemblea d'informar de la decisió totes les germandats lleidatanes i recabar d'elles que la facin seva i s'abstinguin també, amb plena responsabilitat, de pagar els rebuts de la reiteradament denunciada Quota.

Heus ací una posició ben clara i contundent que hauria de fer reflexionar ministres i jerarques entossudits en prendre la pagesia per caps d'esquila de latifundistes i terratinents !

A BELLVIS :

Volem 300 pessetes per jornal de 8 hores

A Bellvís (Lleida), per les llimpies de les séquies els jornalers reclamen :

VOLEM 300 PESSETES PER JORNAL DE VUIT HORES, O PLEGUEM !

I pleguem davant la negativa de la Junta de la Comunitat de regants, dominada pels cacics locals. Quatre dies de vaga i aquests no cedeixen ; Quan se'ls acabin les « peles » ja vindran a treure el fang, ja ! dieuen. I intentem promoure l'esquirolatge oferint, en privat i públicament, les llimpies a preu fet. Fracassen : els jornalers es mostren fermes i no

estan sols ; pagesos petits i mitjos els donen el seu suport.

La Comissió de les quatre brigades de llimpies convoca concentració a la plaça del poble pel diumenge, 23 de febrer i allí es pren una decisió unànim : —. Volem les tres-cents pessetes. I sinó que vagin a treure el fang de les séquies el cacics !...

Els altaveus de la plaça, que tot el matí repeteixen la provocació de l'ofertament del preu fet, canvien de to a dos quarts d'una, davant la fermesa dels jornalers i la por que el conflicte no s'estengui a d'altres localitats del Canal d'Urgell : La Junta rectora pagarà les llimpies a 300 pessetes el jornal de vuit hores...

Bon exemple, jornalers de Bellvís !

Els empleats de Banca de Barcelona :

TOTS UNITS PER UN CONVENI DIGNE !

Del 4 al 22 de febrer, milers de treballadors de Banca en tretze capitals de província participaven en una nova acció general de tot el Ram en protesta contra el « conveni » ominós que se'ls vol imposar pels banquers i jerarques verticals, i per les seves reivindicacions.

Encara està fresc l'impacte d'aquesta acció, i mentre de Madrid i d'altres ciutats arribava el ressó de reiterades protestes, a Barcelona, els dies 26, 27 i 28 els treballadors bancaris desenrotllaven una nova i magnífica acció coordinada a escala local en defensa d'un conveni digne i rebutjant el que la patronal intenta imposar. En vint-i-cinc Bancs de Barcelona, el dijous i divendres, els empleats es concentraven de tres quarts de vuit a les vuit del matí a la porta de les sucursals o centres respectius i al migdia, de les dotze a un quart d'una, aturaven completament el treball i es mantenien en silenci per a fer més ostensiva la protesta.

El dissapte, des de dos quarts de vuit del matí, una multitud d'empleats dels diferents Bancs de la capital es concentraven a la Plaça de Catalunya per expressar conjuntament i públicament llur oposició al « conveni ». La Policia Armada intervinguè per a disoldre els manifestants a cops de porra.

L'acció ha estat ben visible i comentada, posant en relleu la magnitud de la protesta i la decisió que anima els treballadors de la Banca, ben fermament expressada en la consigna dels bancaris :

ARA O MAI : TOTS UNITS PER UN CONVENI DIGNE !

LA LLUITA DE LA MAQUINISTA

UNA DE LES ACCIONS MES AGUDES DE BARCELONA

Les sancions, el lock-out, les coaccions de l'empresa i de les autoritats no paralitzen la decidida acció dels treballadors de La Maquinista. L'empresa juga la carta de l'autoritat, de les sancions i pressió econòmica, dels acomiadaments. Els treballadors repliquen amb les accions solidàries envers els sancionats, amb els aturs de treball en protesta contra les dil·lacions en la discussió del Conveni, amb la fermesa en el manteniment de la seva plataforma reivindicativa.

Practicament, els aturs es produeixen un rera l'altre, ara parcials, d'alguns tallers, ara paralitzant tota la fàbrica. Encara el dia 8 de març, quan l'empresa especulava amb una represa del treball a canvi d'algunes concessions anunciades a la premsa, és trobà afectada per un nou atur en diverses seccions i procedí a l'acomiadament d'uns quants treballadors. Amb la qual cosa s'endureix encara més un conflicte que des del seu inici apareix com un dels més aguts i radicalitzats de Barcelona.

326 FIRMES PER L'AMNISTIA A GIRONA

Amb 326 firmes procedents dels més variats i representatius sectors de la ciutat i les comarques gironines, l'escrit que seguidament reproduïm fou entregat el dia 21 de febrer al Governador Civil de Girona :

Excelentíssim Senyor : Els sota signants, tots majors d'edat, hem tingut coneixement, per diferents publicacions nacionals, de les peticions d'amnistia que per als presos condemnats per activitats laborals i sindicals, considerades actualment com il·legals al nostre país, han estat presentades a la consideració del Govern per distintes corporacions, Germandats o, simplement, per grups de ciutadans. En qualitat de tals, i moguts per un sentiment d'humanitat i solidaritat, ens identifiquem amb elles i preguem a V.E. que tingui per bé acceptar la nostra petició i elevar-la al Govern. Deu guardi a V.E. molts anys. Segueixen les tres-cents vint-i-sis firmes.

(Traduït de la revista « Presència », Girona, que publica la llista íntegra de signants.)

ATUR DE LA CONSTRUCCIO A TERRASSA

Milers de treballadors de la construcció ha parat el treball el dia 12 en defensa de les reivindicacions cara al nou conveni.

CAMPANYA

PER UN PARTIT MES FORT I ARRELAT EN LES MASSES

ABRIL : BALANÇ I ACTUALITZACIÓ

Aquest mes primavera veurà la celebració dels Cent anys de Lenin i dels 50 anys de vida del Partit Comunista d'Espanya.

Efectuar un primer balanç general de com es plasmen els objectius de la Campanya, vet aci una de les maneres concretes de festejar eficaçment aquesta efemèrides. Tal és el sentit de l'acord adoptat pel Comitè Executiu en la seva Crida d'octubre de l'any passat.

Les organitzacions del Partit, alhora que impulsen totes les activitats, prepararan l'examen crític del compliment de les tasques plantejades, examen que farà objecte d'amplies discussions en reunions especials de cada Cel·lula, de cada organització, reunions que podrien celebrar-se durant el mes d'abril. Els distints comitès, ja des d'ara, han d'ajudar les organitzacions respectives a fer aquest examen.

AL CAMARADA RAFAEL VIDIELLA

(ve de p. 1)

de la unitat obrera es feu imperiosa. El teu esforç comptà per molt en l'apropament del Partit Comunista de Catalunya, la Secció Catalana del Partit Socialista Obrer Espanyol, la Unió Socialista de Catalunya i el Partit Català Proletari, en la formació del Comitè de Coordinació que havia de preparar les bases d'un Congrés d'unificació, en la decisió de fundar sense més espera, quan va esclatar la sublevació feixista, el Partit dels comunistes catalans.

Tot el que eres i significatives com a lluitador obrer i dirigent revolucionari, tot el teu passat de lluites i el teu prestigi sindical i polític de dirigent de la Unió General de Treballadors i del PSOE, ho aportares al patrimoni del PSU de Catalunya. Milers dels millors fills del nostre poble vingueren amb tu a constituir els rengles del jove partit marxista-leninista de la classe obrera catalana en ple esclat de la guerra nacional revolucionària contra el nazi-feixisme, en el curs de la qual havies de representar el nostre partit en llocs de Govern de la Generalitat (Conseller de Justícia i de Treball), i havies d'ocupar la Presidència de la U.G.T. de Catalunya.

La derrota del 1939 no va debilitar el teu entusiasme revolucionari. Des de l'exili has seguit entregant totes les teves energies a la lluita per la llibertat i el socialisme i has contribuït com el que més a forjar el Partit que avui tenim, a educar diverses generacions de militants. I continues en la bretxa, el cor incansable. El Partit se sent orgullós de comptar amb homes com tu en les seves files.

Un bon terç de la humanitat viu avui sota les banderes del socialisme, la revolució és un fet per a milions d'éssers, les idees del socialisme penetren profundament també en el nostre país. Ja ho veus: festegem el teu vuitantè aniversari en moments que en els principals centres obrers del país, a les universitats, entre els jornaleros del camp i la pagesia, en amplis sectors professionals, intel·lectuals, ciutadans, creix una veritable onada de protestes i lluites en reclamació de les exigències de cada lloc, en exigència de les llibertats nacionals i democràtiques. L'oligarquia, passa a passa, és cert, arrapant-se a tot el que pot — i cada vegada pot menys — es veu obligada ineluctablement a cedir terreny. Ja no està lluny, n'estem segurs, el dia de la seva davallada. El nostre Partit, el Partit al qual tant has donat i dones, contribueix amb totes les seves forces a que aquest dia arribi.

Estimat Rafael: els teus companys de Comitè Central, avui que fas vuitanta anys, hem sentit necessitat de dir-te tota la nostra estima, tota la nostra admiració revolucionària, i desitjar-te que compleixis molts anys més entre nosaltres i junt a la teva companya, ajudant-nos a seguir el teu exemple, enriquint-nos amb la teva experiència i consell.

Barcelona, 15 de març de 1970.

El Comitè Central del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

PROMOCIO LENIN

Comarca 30 S : 3 nous militants ; Comarca 20 : 2 nous militants ; Terrassa : 22 nous militants ; Sabadell : 24 nous militants ; Blanes : 3 nous militants ; Vilanova i la Geltrú : 2 nous militants ; Tortosa : 2 nous militants ; Tarragona : 2 nous militants ; Lleida : 10 nous militants ; Joventut Comunista de Tortosa : 2 nous militants ; J.C. de Tarragona : 2 nous militants ; J.C. de Reus : 6 nous militants ; J.C. de Terrassa : 29 nous militants ; J.C. de Sabadell : 16 nous militants.

AJUT A « TREBALL »

Terrassa : 6 000 pts.
Grup « Suro », Costa Brava : 100 pts.

AJUT ECONOMIC

Llista nº 6

Lleida (1 donatiu), 1 500 pts.; Sabadell (col·lectiu), 26 840 pts.; Tarragona (col·lectiu), 5 690 pts.; Tortosa (4 donatius), 7 424 pts.; La Sénia (2 donatius), 700 pts.; Sant Carles (col·lectiu), 150 pts.; Girona (5 donatius),

700 pts.; Albert Salou, 200 pts.; Comarca 30 N, 25 000 pts.; Comarca 30 S, 25 000 pts.; Comarca 10, 7 065 pts.; Grup Bolivar, 27 550 pts.; T.P., 625 pts.; E., 313 pts.; C.C. (9 donatius), 7 360 pts.; Comitè de Barcelona i col·laboradors (11 donatius), 6 150 pts.; Sector 3 (5 donatius), 1 095 pts.; Comitè Comarcal de Badalona (12 donatius), 16 215 pts.; Comissió de Fàbriques (S.E.A.T.), 150 pts.; Sector 1 (2 donatius), 1 600 pts.; Estudiants de Barcelona (venda postals i 5 donatius), 3 750 pts.; Intel·lectuals de Barcelona (5 donatius), 10 050 pts.; Un intel·lectual del Partit, 500 000 pts.; Terrassa (7 donatius), 18 781 pts.; Sabadell (col·lectiu), 13 643 pts.; Sabadell (Joventut), 500 pts.; Lleida (col·lectiu pobles), 7 000 pts.; Lleida (3 donatius), 12 075 pts.; Girona (col·lectiu), 2 300 pts.; Amposta (col·lectiu), 1 575 pts.; Tortosa (col·lectiu), 6 555 pts.; Montserrat i família, 1 000 pts.; Vilanova i la Geltrú (col·lectiu), 500 pts.; Grup Lina Odena de Reus (col·lectiu), 2 890 pts.; Direcció provisional J.C. de Cat., 750 pts.

AJUT ALS PRESOS

Comarcal Baix Tordera, 1 000 pts.; Vilanova i la Geltrú, 6 114 pts.; G. Azteca, 5 000 pts.

Total llista nº 6 742 696 pts.
Suma anterior 1 008 656 pts.
Suma i segueix 1 751 352 pts.

HEM DIT PROU !

FORA LA POLICIA DE LA UNIVERSITAT !

Universitat, l'òrgan dels estudiants del P.S.U. de Catalunya destaca com « ... en el temps que duiem transcorregut del 2º trimestre del Curs, i sobretot en els darrers dies, s'està desenrotllant un auge creixent del moviment estudiant... ». I en efecte; la ressenya completa de les lluites parcials i generals que es desenrotllen a totes les Facultats i en la Universitat dita « Autònoma », ens ompliria molt més espai del que disposem a Treball.

una dimensió política (...); que és possible desenrotllar una lluita de masses a la Universitat en defensa dels nostres interessos com a estudiants i com a ciutadans (...); que s'imposa la necessitat d'una organització democràtica i representativa de tots els estudiants, que coordini i dirigeixi la lluita, evitant tot tipus de dispersió... »

La presència de la policia en els claustres universitaris s'ha fet ja insuportable; davant de qualsevol intent de discussió dels problemes estudiants, davant de qualsevol acció per a defensar allò que ens afecta, es xoca una i altra vegada amb la presència de la policia; « Hem dit PROU ! », afirmen els estudiants; « Ens hem reunit en assemblees massives, ens hem declarat en vaga activa (fins al moment, llevat de Comerç, a Dret, a Ciències, a Medicina, en molts cursos de Filosofia), hem sortit al carrer, hem lluitat — i continuarem — per aconseguir les llibertats de reunió, d'expressió i d'associació, per aconseguir l'expulsió de la policia, per a discutir els problemes que tenim plantejats els estudiants i donar-los una solució. La resposta del règim i del seu agent, el « liberal » Estapé no s'ha fet esperar: Han cridat la policia i han clausurat les Facultats de Ciències i Lletres a fi d'impedir la nostra discussió, a fi d'impedir l'organització de la nostra lluita.

universitat

ORGAN DEL COMITE D'ESTUDIANTS DEL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA
16 Febrer 1970 ANY XII nº 5

CONTRA LA OCUPACION POLICIACA DE LA UNIVERSIDAD

¡¡ LIBERTAD !!

F

Citant paraules d'Universitat nº 5, aquestes accions, demostren cada vegada amb més força que

« ... les reivindicacions acadèmiques i professionals xoquen amb les estructures del nostre raquític capitalisme (...); que la lluita en defensa dels nostres interessos concrets cobra

« Davant d'aquesta situació, davant de la necessitat de continuar i d'organitzar el combat pels nostres interessos, per una Universitat democràtica i popular, per expulsar d'ella la policia, per la llibertat d'Espanya; que hem de fer? Es necessari estendre la lluita a tot el Districte, hem d'eixamplar-la, hem de comprendre que l'únic argument que entenen els opressors d'aquests 30 anys, que entén també Estapé, és l'argument de la força de les masses... »